

Yazar: Ramazan YILMAZ

Tevhidi esaslarý yeterince bilmeden saptýrýcýlar bilinmez, Hakka teslim olunmaz

Bir þeyin, bir konunun ya da bir kiþinin dođru ya da yanlýp olduđunu bilebilmenin yolu, öncelikle o þey ya da konu ilgili dođrunun ne olduđunu bilmekten geçer. Dođru bilinmeden yanlýpýn tespit edilmesi mümkün deđildir. Örneđin trafik kurallary bilinmeden yapýlan ihlalleri bilmek ya da týp ilmini bilmeden kiþilerin rahatsýzlyđýný tespit etmek mümkün deđildir. Ýslâmi konularýn ne olduđunun ve Ýslâm hakkýnda konuþup yazanlarýn gerçekten dođru söyleyip söylemediklerinin, bunlarýn kim olduklarýnýn, kimin gerçekten Hakka teslim olup Müslüman olduđunun bilinmesi için de Tevhidi esaslarýn ne olduđunun, Risalet tarihindeki Tevhidi mücadelenin, Risalet önderleri ve Tevhid erleri tarafýndan nasýl yapýldýđýnýn bilinmesi ile mümkündür. Bunlar da ancak Kur’an’ýn geređince okunmasý ve verilen ayetler üzerinde düpünüp tefekkür etmekle bilinebilir. Tevhid ve Tevhidi mücadele ile ilgili konular düpünülüp tefekkür edilmeden dođruya ulaþýlmaz ve bazý kiþiler tarafýndan Ýslâm hakkýnda söylenen þeylerin gerçekliđinin ne olduđu hiçbir zaman bilinmez; bunlarý dinleyin onlara inanan kiþiler, saptýrýcýlarýn elinde Rab’lerini razý etmek yerine, küfür ve þirke düperek Rab’lerine isyan ederler. Günümüzde kendilerini Ýslâm’a nispet eden toplamlarýn, Ýslâm üzerinde bulduklarýný, Ýslâm’ý yapadýklarýný sanarak yapýp söyledikleri ile yüce Allah’a þirk koþup isyan etmelerinin, Allah’ýn ve Rasulü’nün üzerine iftira atmalarýnýn, Ýslâm diye Ýslâm ile uzaktan yakýndan ilgisi bulunmayan bir din ve yapantý üzerinde bulunmalarýnýn en önemli nedeni iman ettiklerini zannettikleri Ýslâm’ý bilmemeleri, kendilerine söylenenleri Kur’an kýstasýna vurmamalarýdır. Hükümler açýktýr, buna göre kýyaslayýn Kur’an’da hiçbir þey eksik deđildir, her konu þüpheye yer vermeyecek kadar apaçýk bir þekilde ortaya konulmuþtur. Yüce Allah (cc), aklýný kullananlarýn ve iman edenlerin, buna göre hareket etmelerini istemiþtir. “Bu Kitap, kendisinde þüphe yoktur, muttakiler için

hidayettir.” (Bakara, 2) “Elif lâm ra. Bir Kitaptúr ki, ayetleri saçlamlaçtúrúlmúyúp sonra hâkim ve haberdar olan tarafúndan gúzelce açyúklanmúyúptúr.” (Hud, 1) Akleden ve gerçekten iman ettikleri iddiasúnda bulunanlarún, Yúslâmi bir konu ya da Yúslâm dini ile ilgili baçpúvuracaklarúyú ilk ve en önemli kaynak hiçkúpkusuz Kur’an’dúr. Kim tarafúndan ne söylenirse söylenin, söylenen peylerin doçru ya da yanlúyúp olduklarúnún anlamak için Kur’an’a bakúlmalúyú, Kur’an’da kaynaç bulunmayan iddialar reddedilmelidir. Aksi halde bu iddialarún kabulúmlú, kipinin çirk ve kúfre dúmlúpmesine, sapmasúna ve Rabb’ine isyan etmesine neden olur. Yúmlúce Allah (cc), insanlarúyú peytan ve taraftarlarúna karçip uyarmakta gönderdiçi açyúk delillerden hareket ederek yanlúyúba dúmlúpmemeleri konusunda uyarmaktadúr. “Ey iman edenler, hepimiz birlikte kurtuluçpe erin, ancak peytanún adúmlarúnún izlemeyin, muhakkak ki o size apaçyúk dúmlúpmandúr. Açyúk deliller size geldi, sonradan çayet gerçekten yanlúyúba dúmlúperseniz, o halde bilini ki çpúshesiz Allah azizdir, hâkimdir.” (Bakara, 208-209) Gúmlúnúmúmúzdeki, sapmalarún asúl nedeni kipilerin, Rab’lerinden gelen apaçyúk delillere göre hareket etmeyipleridir. Bunu fúrsat bilen peytan ve peytanún dostlarúyú Samiri soylu saptúrúycúlar, kendi yanlarúndan uydurduklarúyú kuruntularúyú ya da anlamlarúnún çarpúyútútúklarúyú Kur’ani kavramlarúyú Yúslâm diye insanlara anlatmakta, onlarún Rab’lerine çirk koçmalarúna neden olmaktadır. Kur’ani ölçnettiir, her peyin bir delili vardúr, Yúmlúce Allah (cc), Kur’an’da her peyi açyúkklamúyúp, insanlarún Kur’an’dan hesaba çekileceklerini haber vermip, söylenip yapúlacak her peyin, mutlaka Kur’an’a ve apaçyúk bir delile dayandúrúlmasúnún istemip, delilsiz ve hevai hareket edenlerin sapacaklarúnún bildirmiptir. “Size ne oldu, nasúl húkúm veriyorsunuz! Hiçmi dúmlúpúnúmúyorsunuz! Yoksa sizin açyúk bir deliliniz mi var. O halde getirin kitabúnúzúyú gerçekten doçrulardan iseniz.” (Saffat, 154-157) “Neyiniz var, nasúl húkúm veriyorsunuz, yoksa sizin bir kitabúnúz var, ondan mú ödeniyorsunuz; gerçekten sizin onda tercih ettiçiniz mi var; yoksa sizin için úzerimizde, kúyamete kadar súrecek yeminler mi var, mutlaka sizin húkmettiçiniz pey olacak!” (Kalem, 36-39) Kur’an’dan delillendirilmeyen her söz, velev ki Kur’an ve Súnnete uygun da olsa yanlúyúptúr, hatalúdúr, delil alúnmaz, onunla hareket edilmez. Kur’ani olmayan söz ve davranúplarúyú alanlar, yúmlúce Allah’yú deçil, sözún sahibini ilah edinmiplerdir. Ylim ehlerinden Ebû Hanife (r.aley), “Bir kimse, birisine bir pey sorduçu zaman, kendi okuma

yazması bile olmasa, mutlaka o sözün kaynağını sorsun. ” diyerek körü körüne taklitçilikten kaçınması istemidir. İnsanlar, Kur’an kaynaklı sözlerin yerine hoca, âlim, ağabey, peyh olarak kabul ettikleri köplerin sözlerini esas aldıkları ve bunları Kur’an’dan arçtçmadıkları için Yslâm’dan bihaber kalmışlar ve giderek sözünü aldıkları köpleri kutsar hale gelmişlerdir. Bunlar, örk ve küfre söp Rab’lerine isyan ettiklerinin bile farkına varmamışlar, cehalet içerisinde yapıldıkları halde kendilerinin Müslüman olduklarını zannetmişlerdir. Risalet önderlerinin hayatları ve mücadeleleri en güzel örneklerdir. Kendilerine söylenen saçma sapan her sözü Yslâm, o saçmaları söyleyenleri âlim zanneden toplumların en büyük çıkması iman ettiklerini zannettikleri Kur’an’ı hiç ya da yeterince anlamamaları, Tevhidi mücadelenin nasıl yapıldığını bilmemeleri, Risalet önderlerini ve Tevhid erlerini yeterince tanımamalarıdır. Yüce Allah (cc), Risalet önderlerinin mücadelelerini ve hayatlarını vermip, iman edenlerden bunların önek edinilmesini istemidir. “Andolsun onların kıssalarında akıllı sâhipleri için ibret vardır; bu, uydurulacak bir söz değildir; velakin kendinden önkilerin doğrulanması ve her peyin açıklaması; iman eden topluluk için bir hidayet ve rahmettir.” (Yusuf, 111) “Sana, rasullerin haberlerinden her peyi anlatıyoruz; onda, senin kalbini sağlamlaştıracak peyler vardır; bunun içinde sana Hak, Mürsüminler için öğüt ve ibret gelmiştir.” (Hud, 120) “Muhakkak ki Ybrahim’de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir önek vardır; o zaman kavimlerine ‘Elbette biz, sizden ve Allah’tan başka itaat ettiklerinizden uzağız, sizi inkâr ediyoruz. Siz, bir tek Allah’a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret ortaya çıkmasıdır’ demişlerdir…” (Mümteahine, 4) Yüce Allah (cc), iman edenlerin, Risalet önderlerinin hayatlarını aynen almalarını, onlar gibi Rab’lerini razı edecek şekilde hareket etmelerini ve Tevhidi mücadeleyi onlar gibi ortaya koymalarını istemip, ancak bu durumda iman ederek Zâtını razı edebileceklerini bildirmiştir. Yslâmi doğruların bilinmesinin tek kaynağı Kur’an, bu doğruların nasıl pratize edilip yapıldığını en güzel örnek, yüce Allah’ın önemle bildirdiği Rasulullah (as)’dır. Bunların düşündeki her kitap, her önek insanı örk ve küfre söp Rabb’ine isyan ettirebilir. “Andolsun, sizin için Allah’ın Rasulü’nde, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman ve Allah’ı çok anan

kimseler için, en güzel bir örnek vardır.” (Ahzab, 21) “Allah ve Rasulü, bir ipte hüküm verdiği zaman, Mürsümin erkek ve kadün için o ipi kendilerine göre seçme hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasulüne karşı gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklyđa düşer.” (Ahzab, 36) Kurüani hükümler ve bu hükümlerin apaçık bir şekilde bildirdiği Tevhidi esaslar ve Yslâmi gerçekler, her akıll sahibinin anlayabileceği şekilde künye yer vermeyecek şekilde ortada iken bunlardan gafil olan kimseler, ya sokak kültürü ile ya da geleneksel kültür kalıpları ile din adına bilgiler edinmektedirler. Bunun sonucunda Allahü ve Rasulüne karşı gelerek sapmakta, pirk ve küfre girip Rabülerine isyan etmektedirler. Risalet önderlerinin mücadelelerine uymayan her söz ve hareket, küfür ve pirktir Yüce Allah (cc), Risalet önderlerinin mücadelelerini vermiş, yapılacak Tevhidi bir mücadelenin mutlaka onların mücadelesine uygun olmasını istemiştir. Risalet önderlerinin Tevhidi mücadelelerine bakıldyđından onlar, apağyda belirtilen esaslardan hareket etmişlerdir. Tağutu reddetmiş, Tevhidi davette onlardan izin almamıylardır Risalet önderlerinin gönderiliş amacı, tağutun reddedilerek yalnızca yüce Allahün Tek ilah, Rab ve Melik olarak kabul edilmesidir ki bu, zaten “La ilahe illallah” kelime-i Tevhid ile yüce Allahüa iman etmek için ilk sözlenen sözür. “Andolsun biz, her millet içinden: ‘Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının’ diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapıklyk hak oldu. Ypte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuştur!” (Nahl, 36) Tağutu reddedenler, Rabülerine iman etmiş hidayete ermişken tağutu reddetmeyenlere sapıklyk hak olmuştur. Bu nedenle tağutu, yani beperi tüm sistemleri reddetmeyenler, hiçbir zaman iman edip hidayete eremezler, Müslüman olamazlar. Çünkü tağut reddedilmeden yüce Allahüa iman etmek mümkün değildir. “Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıklyktan elbette seçilip belli olmuştur; kim tağutu inkâr eder ve Allahüa iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapıbmıyptır. Allah ipitendir, bilendir.” (Bakara, 256) Bu ve benzer ayetlere göre bir kimse, tağutu reddetmediği müddetçe namaz kılsa, oruç tutsa ve bireysel tüm ibadetleri eksiksiz yapmıyş olsa da yüce Allahüa iman etmemiştir. Günümüzde tağuti beperi sistemlere oy veren, oy verilmesini isteyen kimseler, yüce Allahün deçil tağutun kulu olmuylardır. Risalet önderleri, idaresi altında yapıdykları

tađuttan izin almadan davet yapmýplardýr Hiçbir Risalet
önderi, idaresi altýnda yapadýđý sistemlerden,
diktatörlerden davet yapmak için izin almamýptýr.
Çünkü yüce Allah’a iman ve insanlarý
Tevhidi esaslara davet, yalnýzca yüce Allah’ýn belirlediđi
esaslara göre yapýlýr, bunun dýpýndaki her yol ve yöntem
reddedilir. Tevhidi esaslara karþý çýkan þirk ve küfür
ehli diktatör ve toplumun önce gelen inkârcýlarý,
Rasullerden kendilerinden izin almalarýný ve yasalarýna uymalarýný
istemiplerdir. Ancak onlar, kesin bir dille küfür ve þirk ehlinin
talebini reddetmiþlerdir. “Kavminden büyüklük
taslayan ileri gelenler dediler ki: ‘Ey Puayb, mutlaka seni ve
seninle beraber iman edenleri kentimizden çýkarýrýz ya da
milletimize dönersiniz!’ Dedi ki: ‘Payet biz hoþ
görmesek de mi? Allah, bizi sizin dininizden kurtardýktan sonra
eđer tekrar ona dönersek, Allah’ýn üzerine yalan
atmýp oluruz. Rabb’imiz Allah, dilemedikten sonra ona
dönmemiz, bizim için olur þey değildir. Rabb’imiz,
bilgice her þeyi kuþatmýptýr. Biz Allah'a tevekkül ettik;
Rabb’imiz, bizimle kavmimizin arasýný Hak ile aç;
þüphesiz Sen, açanlarýn en iyisisin!” (A’raf,
88-89) “Fir'avn, dedi ki: ‘Size izin vermeden önce
ona iman ettiniz! Þüphesiz bu, halkýný oradan çýkarmak
için þehirde kurduđunuz bir tuzaktýr; ancak yakýnda bileceksiniz!
Elbette ellerinizi ve ayaklarýnýzý çaprazlama keseceđim, sonra
hepinizi asacađým!’ dedi. Dediler ki: ‘Þüphesiz biz
Rabb’imize döneceğiz! Sen bizden, bize geldiğinde
Rabb’imizin ayetlerine iman etmemiz dýpýnda intikam
almýyorsun; (ey) Rabb’imiz, üzerimize sabýr boþalt ve bizi
Müslümanlar olarak öldür!” (A’raf,
123-126) Mekke Müþrikleri, Hz. Muhammed (as)’a
davetini, kendi istedikleri þekilde yapýlmasý karþýlýđýnda baþlarýna
geçmesi de dahil, birçok teklifte bulunmuþlar, ancak o,
“Güneþi sađ elime, Ay’ý da sol elime koysanýz yine
olmaz” diyerek kesin bir þekilde reddetmiþtir. Reddetmeliydi, aksi
halde þu uyarýnýn sonucuna uđrayabilirdi. “Gerçekten
neredeysen seni, sana vahyettiđimizden ayýrýp ondan baþkasýný
üstümüze iftira atman için kandýracaklardý, iþte
o zaman seni dost edinirlerdi. Eğer biz seni gerçekten
sađlamlaþtýrmamýþ olsaydýk, neredeyse onlara biraz yanapacaktýn, O
zaman sana hayatýn iki kat ve ölümün iki katýný
taþtýrdýk, sonra bize karþý kendine bir yardýmcý bulamazdýn.”
(Ysra, 73-75) “Payet o, bazý sözleri uydurup bize atfen
söyleseydi, Biz de onun sađýný alýrdýk, sonra onun can
damarýný keserdik, sizden hiçbir kimse de ona engel
olamazdý.” (Hakka, 44-47) Kur’ani hükümler
bu denli açýk ve Risalet önderleri, küfür ve þirk

ehline ve tađuta karpý bu denli net tavýr koyarlar iken günümüzde zillet içerisinde tađuti sistemlerden izin alýnarak açýmýp vakýf ve derneklerde anlatýlan dinin Ýslâm ile o dini anlatanlarýn Müslümanlýk ile uzaktan yakýndan hiçbir ilgilerinin bulunmadýđy apikârdýr. Bu Şamiri soylu bel’amlar, vakýf ve dernek açarak Ýslâm adýna bir peyler anlatmalarý, Sünnetullahtaki davet metoduna aykýrý, Risalet önderlerine ve Tevhid erlerine ihanet ve hakarettir. Þirk ve küfür yuvalarýna giden, Samiri soylu bel’amlarý dinleyen bir kimse, Sünnetullaha aykýrý hareket etmiþ, Risalet önderlerine ve Tevhid erlerine yapýlan hakarete ortak olmuþ, þirk ve küfür içerisine girmiþ, Rabb’ine isyan etmiþtir. Risalet önderleri, yaptýklarý davet karpýlýđýnda herhangi bir ücret almamýplardýr Tevhidi esaslarýn insanlara ulaþtýrýlmasýný emreden yüce Allah’týr ve yapýlan davetin karpýlýđýný da verecek ancak odur. Risalet önderleri ve Tevhid erleri, ecirlerini Rab’lerinden bekleyerek davet görevlerini yapmýþ, insanlardan maddi, manevi bir ücret talep etmemiþlerdir. “O zaman kardeþleri Nuh onlara demiþti ki: ‘Sakýnmaz mýsýnýz?’ Þüphesiz ben, sizin için emin bir Rasulüm, o halde Allah’tan korkun ve bana itaat edin! Ben sizden, buna karpý hiçbir ücret istemiyorum, muhakkak ki benim ücretim, ancak âlemlerin Rabb’ine aittir.” (Þuara, 106-109) Hz. Nuh (as)’dan baþlayan bu ücretsiz davet, son Rasul Hz. Muhammed (as)’a kadar aynen devam edip gelmiþ, onlarýn izini takip eden Tevhid erleri de onlar gibi hareket etmiþtir. “Þehrin uzak yerinden bir adam, koparak geldi, dedi ki: ‘Ey kavmim, tabi olun bu gönderilen elçilere; sizden bir ücret istemeyenlere tabi olun, onlar, hidayete ermiþlerdir.” (Yasin, 20-21) Günümüzde, vakýf ve dernek gibi þirk ve küfür yuvalarýnda yuvalana Samiri soylu bel’amlar, Ýslâmî daveti ticari bir meta olarak görüp Allah’ýn ayetlerini kullanarak meal, kitap, dergi vs. çýkararak bir kazanç elde emektedirler. Bunlar, Hakký batýlla bulayýp gerçekleri gizledikleri, kendi yanlarýndan uydurduklarýný din diye anlattýklarý ve ayetleri kullanarak kazanç elde ettikleri için yüce Allah’tan bir ecir alamayacaklarý gibi tam aksine kazandýklarý ile Rab’lerinin lanetine uđramýþ, karýnlarýna ateþ doldurmuþlardýr. “Muhakkak ki, açýk delillerden indirdiđimiz hidayeti, biz Kitapta insanlara açýkça belirttikten sonra gizleyenler, iþte Allah onlara lanet eder ve bütün lanet edebilenler onlara lanet eder.” (Bakara, 159) “Þüphesiz, Allah’ýn indirdiđi Kitap’tan bir þey gizleyen ve onu az bir deđere satanlar, iþte onlar, karýnlarýna ateþten baþka bir þey koymuyorlar. Allah, Kýyamet günü onlarla konuþmayacak ve onlarý temizlemeyecektir;

onlar için acıklý bir azap vardýr. Ýpte onlar, hidayet karpýlýđýnda sapýklýđý, mađfired karpýlýđýnda azabý satýn alan kimselerdir; atebe karpý ne kadar da dayanýklýdýrlar(!)” (Bakara, 174-175) Ayetleri kullanarak kazanç elde eden saptýrcýlar, ipledikleri küfür ve þirki, içerisinde bulduklarý tuđyan ve sapýklýđý meþru göstermek için elde ettikleri kazançlarý: “Matbaa parasý, masraflar, kitap ve dergilerden elde edilen paralarý öđrencilere veriyoruz” yalanlarý ile savunmaya kalkýpmaktadýrlar. Bunlar, yüce Allah’ýn lanetine maruz kaldýklarýný bile bile bu davranýplarýný sürdürmede, bir de bunu savunmak adýna yalanlar uydurmaktadýrlar. Ayetleri satarak kazanç elde edenlerin kitap ve dergilerini almak, onlarýn ateþlerine katkıda bulunmak, ipledikleri küfür ve þirklerine ortak olmaktýr. Risalet önderleri, diđer insanlarla ayný özelliklere ve konuma sahiptirler Risalet önderlerinin hiçbiri, bulunduđu konum geređi böbürlenmemiþ, kendisini diđer iman edenlerden üstün görmemiþ, insanlardan farklarý bulunmadýđýný ifade etmiþlerdir. De ki: ‘Þüphesiz ben de sizin benzeriniz bir insaným; bana, ilahýnýzýn muhakkak bir tek ilah olduđu vahyediliyor. Öyleyse kim, Rabb’ine kavuþmayý umuyorsa salih amel yapsýn ve kesinlikle Rabb’ine ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.” (Kehf, 110) “De ki: ‘Size, Allah'ýn hazineleri yanýmdadýr, demiyorum, gaybý da bilmem ve size gerçekten ben meleđim' de demiyorum; þüphesiz ben, sadece bana vahyolunan þeye tabi oluyorum’ De ki: ‘Ämâ ve gören eþit midir, artýk düþünmemüyor musunuz?” (En’am, 50) Risalet önderlerinin hiçbiri, kendisini diđer insanlardan farklı görmemiþ, onlar üzerinde misyon ve konum olarak kendisini üstün görmemiþtir. Oysa günümüzde Ýslâm’ý anlatan birçok kimse, üçbeþ kelime, birkaç ayet okuyunca ve bazý kimselerin kendilerine “Hocam, ađabey” gibi iltifatlarda bulununca kendilerini adeta Kaf dađýnda görmede, kibir ve böbürlenme duygusuyla hareket etmekte, kendilerine yapýlan herhangi bir itiraz hakaret kabul etmektedirler. Kendilerini Kaf dađýnda görenler, hevalarýný ilah edindiklerinin, bu tavýrlarý ile Rab’lerine isyan ettiklerinin ve Rab’lerinin onlarýn bu tavýrlarýný sevmediđinin farkýna varmadan hareketlerini sürdürmededirler. Bu kimseler, baþka insanlarla kaynaþmayý, onlarla kardeþlik hukuku içerisinde hareket etmeyi düþünmezler, çevrelerindeki insanlar üzerinde önder duygusuyla hareket etmektedirler. Hevalarýný ilah edinen kimseler, Ýslâmî söylemlerinin, Tevhidi sloganlarýnýn kendileri üzerinde bulunup bulunmadýđýný düþünmezler, kendileri dört dörtük olup

tavrý ile sürekli insanlara bir peyler anlatýrlar ya da baþkalarýný eleptirirler. Bunlardan bazýlarý, söyeyecek bir peyleri kalmayýnca gündemde kalmak için yüce Allah’a ve Rasulleri’ne dil uzatýr, iftira atarlar. Sonuç olarak Kimin ne olduðunu, kimin Hak üzerinde bulunduðunu, söylenip yazýlanlarýn ne derece Ýslâmî ve Tevhidi esaslara uygun olduðunu bilmek isteyen bir kimse, Kur’an’a bakmalý, rasullerin mücadele metotlarýný okumalý, bu kiþi ve söylemelerini onlarla kýyaslamalýdır. Ýpte o durumda gerçeði net olarak görecek, kendisini saptýracak olanlardan uzaklaþarak Rabb’ine yönelecektir. Aksi halde þapkýnlýk içerisinde küfür ve þirke düþerek sapacaktır.

Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm;
text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=255